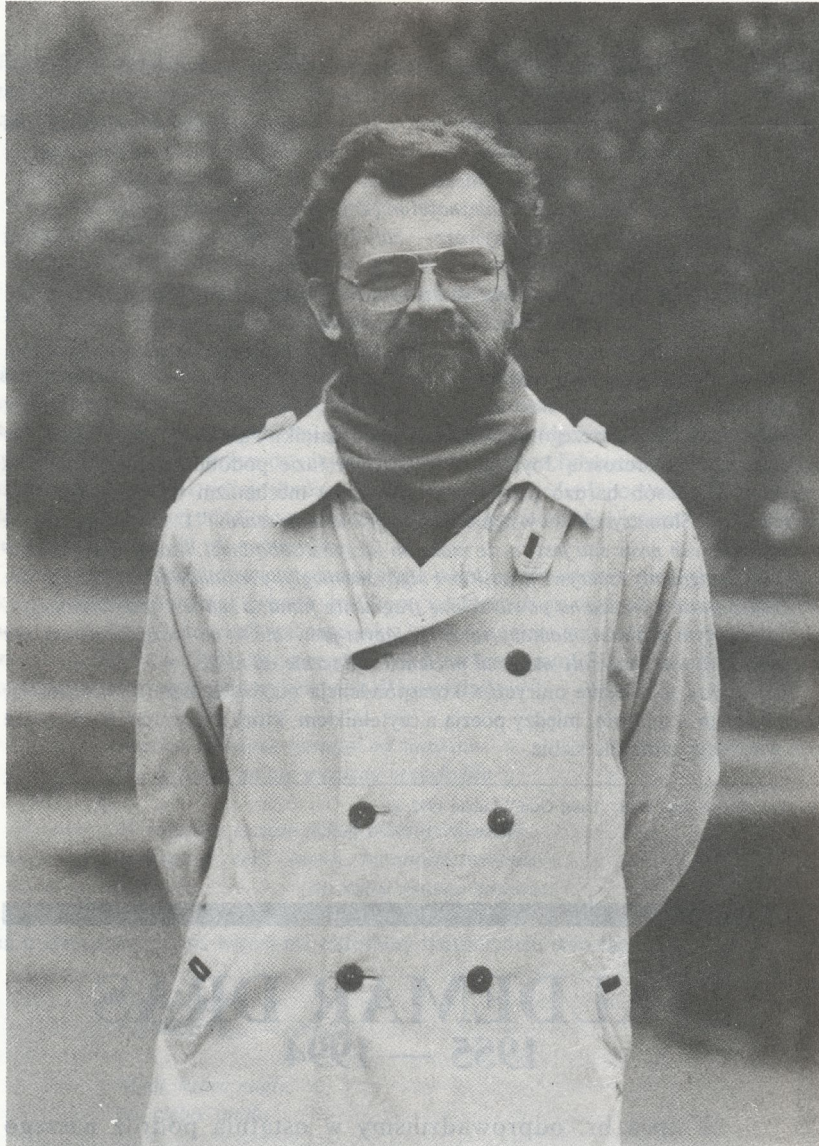

WALDEMAR DRAS

1955 — 1994

22 lipca br. odprowadziliśmy w ostatnią podróż naszego Przyjaciela, poetę i redaktora lubelskiej prasy, Waldemara Drasa. Zmarł tragicznie młodo po ciężkiej chorobie, której stawiał czoła nadzwyczaj dzielnie i z godnością.

Urodził się w Lublinie w 1955 r. Studiował w Instytucie Filozofii i Socjologii UMCS. Debiutował na łamach „Kamenny” w 1973 r. Utwory literackie publikował m.in. w „Nowym Wyrazie”, „Literaturze”, „Tygodniku Kulturalnym”, „Życiu Literackim” a także w „Akcencie” — systematycznie, od początku istnienia naszego pisma. Debiutem książkowym Waldemara Drasa był tom *Czatownik* wydany przez ZLP w II serii „Lubelskich Prezentacji Poetyckich” w 1978 r. (na okładkach wszystkich książek z tej serii znajdują się wykonane przez niego rysunki). Później ukazały się: *Nad stawem jasnowidzenia* (1979), *Wyspa. Kij. Wiersze i poematy*. (1982), *Śpiące akty* (1992). Jego utwory zostały także przedrukowane w sześciu antologiach poezji współczesnej. Przed trzema laty stworzył i redagował ambitny miesięcznik poświęcony kulturze Lublina pt. „Autobiografia”.

Piętnaście lat temu pisaliśmy o nim: *Jest poetą obrazu, poetą wizji graniczącej z mistycyzmem. Obraz, który we współczesnej poezji bywa pretekstem dla dyskursu, u Drasa ma być ekwiwalentem spiętego dramatycznym skrótem, często mrocznego i niezbadanego „wycinka” świadomości. Aby Drasa zrozumieć, trzeba mu uwierzyć* („Akcent” 1980, t. 1). Te słowa zachowały aktualność w odniesieniu do Jego ostatnich utworów.

Był postacią powszechnie znaną i lubianą w lubelskim środowisku literackim i dziennikarskim. Często odwiedzał naszą redakcję i choć nigdy formalnie nie należał do zespołu, zawsze wysoko ceniliśmy jego kompetencje, wyobraźnię i wy-czucie literatury. Będzie nam Ciebie, Waldku, bardzo brakowało.

„AKCENT”